

Den Omstændighed, at det ærede Medlem ved en Fejltagelse har faaet en Indbydelse i Hænde, den beviser sandelig intet brødefuldt i saa Henseende. Der er jo intet naturligere end det, at Partiets Medlemmer i Folketing og Landsting tale sammen indbyrdes under Forhandlingernes Gang. Og hvad var naturligere, end at netop Landstingets Skatteudvalgs Medlemmer henvendte sig til Folketingets Skatteudvalgs Medlemmer? Eller hvad forkert kan der vel være i, at Venstrereformpartiet i et Partimøde — den højtærede Finansminister har allerede lagt aabent og klart for Dagen, hvad der foregik der — traf Bestemmelse om; efter hvilke Hovedlinier paa visse afgørende Punkter Skattelovene bør ordnes i sidste Træk? Der kan ikke være det allerringeste at bebrejde Venstrereformpartiet i den Henseende. Der er ikke — det beder jeg det ærede Medlem lægge Mærke til — i Venstrereformpartiets Møder, hverken i det ene eller det andet, truffet bindende Aftaler med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder i sin Almindelighed. Der kan i dette Øjeblik foretages Ændringer i Skattelovene, uden at disse Ændringer komme i Strid med nogen Partiafgørelse, som er truffen i Vinterens Løb. Saaledes ligger Forholdet, og jeg henstiller derfor, at det ærede Medlem opgiver sit Defensorat for det ærede Medlem, Landstingsmanden for Skive.

Og hvad kan det ærede Medlem her bebrejde os, da han jo for sit Vedkommende, for sit Partis Vedkommende, fører ganske samme Taktik som den, alle Partier føre, medmindre det er Partier, der ere deres Opløsning nær. Man ved jo nok, at noget saadant kan ske et Aars Tid eller 2 før et Partis Opløsning, at dets Medlemmer ikke kunne taale at være i Stue sammen, men endnu er Socialdemokratiet jo et livskraftigt Parti, og det fører sin Taktik ganske paa samme Maade. Man kunde, hvis man vilde røbe, hvad der ikke bør røbes, fortælle adskilligt om, hvorledes man saa i dette, saa hint Udvalg staar over for Socialdemokraterne saaledes, at naar der er Tale om en Sags Afgørelse, om at tage den endelige Stilling, og vi saa sige: Ere de Herrer med paa dette eller hint? saa svare de, at de gerne ville have en Dags Betænkningstid, fordi de gerne ville tale med deres Partifæller. Hvad vil det sige: „Tale med deres Partifæller?“ Er det ikke det, at man for Socialdemokraternes Vedkommende ønsker i et privat Møde at komme overens om en samlet

Optræden over for de enkelte Forhold? Er det ikke det, som de ville tage Anstand for i Udvalgene, naar de bede om at tale med deres Partifæller? Men den samme Ret, som de Herrer kræve og udnytte over for deres eget Vedkommende, bør de virkelig ogsaa overlade til andre. Nej, det ærede Medlem er kommet ganske paa Vildspor i sin Iver for at forsvare de moderate fra 90erne, en Iver, der naturlig er parret med Bestræbelser for at komme os til Livs i dette Øjeblik.

Dermed skal jeg være færdig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Det forbavtede mig noget at høre, at det ærede Medlem vilde rippe op i gamle Skader. Det er jo almindelig yndet nu at tale om Tilslutning til Venstrereformpartiets Politik, og jeg havde derfor ikke troet, at vi under denne Forhandling skulde have hørt det fra det ærede Medlems Side, som vi hørte forleden. Der er allerede nu sagt for ganske nylig af det ærede Medlem for Grenaa (N. Pedersen), hvad der i saa Henseende kunde siges med Hensyn til Toldloven og Brændevinsdagsordenens Forhold til denne Toldlovs Beskaffenhed o. s. v. Men jeg vil dog minde om noget, og det er, at det Aar, da vi fik Skattelovene frem første Gang, Brændevinsskatteloven inklusive, holdt det ærede Medlem en meget stor og lang og instruktiv Tale, og der kom han ind paa Brændevinsskatten og nævnte 4 Betingelser, som maatte kræves, for at han kunde gaa med til denne Brændevinsskat. Han gjorde det af med disse Betingelser den ene efter den anden og sluttede med at sige — det gælder altsaa den sidste Betingelse — at man skulde løse sociale Opgaver ved Hjælp af Brændevinsskatten: „Naar der henvises til sociale Love, som kunne nødvendiggøre betydelig større Skatteindtægter, svarer jeg dertil,“ udtalte det ærede Medlem, „jeg vil se de sociale Love først, lad os først vedtage de sociale Love og se, om vi kunne faa dem i en saadan Skikkelse, at der er saa store Fordele derved for den almindelige Befolkning, at det er værdt at ofre ekstra Midler derpaa, saa finde vi nok de ekstraordinære Midler, hvis vi ikke kunne afholde dem af Statskassens almindelige Indtægter, hvad vi mange Gange have gjort selv til store og gennemgribende økonomiske Reforme.“ Saaledes talte det ærede Medlem ved Sagens 1ste Behandling, og saa forhandlede man i Udvalgene — der